

The Effect of Retirement Age and Employment Strategies on the Iranian Labor Market based on the General Policies of Population

*Habib Ansari Samani¹ , Saeed Dehghan Khavari² , Hadi Zare Sangderazi³

1. Associate Professor, Department of Economics, Faculty of Economics Management and Accounting, Yazd University, Yazd, Iran

2. Assistant Professor, Department of Economics, Faculty of Humanities, Meybod University, Meybod, Iran

3. MA of Economics, Faculty of Management Economics and Accounting, Yazd University, Yazd, Iran

Use your device to scan
and read the article online

Citation: Ansari Samani, H., Dehghan Khavari, S., & Zare Sangderazi, H. (2022). [The Effect of Retirement Age and Employment Strategies on the Iranian Labor Market based on the General Policies of Population]. *Quarterly Journal of the Macro and Strategic Policies*, 10 (1), 192-215. <https://doi.org/10.30507/JMSP.2021.297028.2290>

<https://doi.org/10.30507/JMSP.2021.297028.2290>

20.1001.1.23452544.1400.9.0.2.2

Funding: See Page 213

Received: 01/09/2021

Accepted: 14/12/2021

Available Online: 21/03/2022

Article Type: Research paper

Key words:

Employment;
labor; retirement
age; substitution;
unemployment.

ABSTRACT

The employment of different age groups is one of the main topics among the policy makers. The government has always been seeking ways in the social welfare system to provide job opportunities for the young people. One way is to change the age of retirement. The aim of this study is to investigate the effect of retirement age on employment and unemployment. The study uses the two-stage constant elasticity of substitution function and nonlinear estimation to analyze the replacement of the young labor in the Iranian labor market from 2005 to 2018 and the effect of retirement age change on the employment of different age groups. The findings indicate that the substitution rate of young labor in the Iranian labor market was 42 percent, and thus, as 100 people get retired, only 42 individuals get employed. Therefore, the policy of retirement age change was not very much influential. Also, considering the fact that the social welfare system is salary-based and its budget is based on current payment, these policies may challenge the financial sustainability of the social welfare system.

JEL Classification: E24, J20.

* Corresponding Author:

Habib Ansari Samani, PhD

Address: University of Yazd, Yazd

Tel: +98 (913) 1836963

E-mail: H.samani[at]yazd.ac.ir

تأثیر سن بازنشستگی و راهبردهای اشتغال در بازار نیروی کار ایران براساس سیاست‌های کلی جمعیت

* حبیب انصاری سامانی^۱، سعید دهقان خاوری^۲، هادی زارع سنگدرازی^۳

۱. دانشیار، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد، مدیریت و حسابداری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

۲. استادیار، گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه مبتدی، مبتدی، ایران

۳. کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده اقتصاد، مدیریت و حسابداری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

20.1001.1.23452544.1400.9.0.2.2

چکیده

اشغال گروه‌های سنتی مختلف یکی از بحث‌های اصلی سیاست‌گذاران بوده است. نهاد دولت در قالب نظام تأمین اجتماعی به دنبال راهکاری است تا با ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، اشتغال گروه‌های سنتی جوان‌تر را افزایش دهد. یکی از این راهکارها تغییر سن بازنشستگی است. هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر سن بازنشستگی بر اشتغال و بیکاری است. در این پژوهش، با بهره‌گیری از توابع کشش جانشینی ثابت آشیانه‌ای دو مرحله‌ای و استفاده از روش‌های برآورده غیرخطی، جانشینی نیروی کار سالمند و جوان در بازار کار ایران در سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۸۴ بررسی و تأثیر تغییر سن بازنشستگی بر ترکیب اشتغال گروه‌های سنتی تشریح شده است. همچنین با توجه به میزان جانشینی محاسبه شده می‌توان اثر تغییر سن بازنشستگی بر پایداری مالی سیستم تأمین اجتماعی را پیش‌بینی کرد. نتایج نشان داد که درجه جانشینی نیروی کار جوان و سالمند در بازار کار ایران ۴۲ درصد بوده و لذا با بازنشسته شدن هر ۱۰۰ نفر، فقط ۴۲ نفر از افراد جوان مشغول به کار می‌شوند. بنابراین سیاست تغییر سن بازنشستگی چندان مؤثر نخواهد بود. همچنین با توجه به اینکه سیستم تأمین اجتماعی در ایران از نوع حقوقی، تعريف شده و تأمین مالی آن به صورت پرداخت جاری است، این سیاست‌ها ممکن است پایداری مالی تأمین اجتماعی در ایران را با مسائلی رویه رو کند.

طبقه‌بندی JEL: E24, J20.

تاریخ دریافت: ۱۰ شهریور ۱۴۰۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰ آذر ۲۳

تاریخ انتشار: ۱ فروردین ۱۴۰۱

نوع مقاله: علمی - پژوهشی

کلیدواژه‌ها:

اشغال، بیکاری، سن بازنشستگی، کشش جانشینی، نیروی کار.

* نویسنده مسئول:

دکتر حبیب انصاری سامانی

نشانی: یزد، دانشگاه یزد

تلفن: +۹۸ (۹۱۳) ۱۸۳۶۹۶۳

پست الکترونیک: H.samani[at]yazd.ac.ir

۱. مقدمه

همواره یکی از دغدغه‌های مهم وضعیت اشتغال و بیکاری در میان گروه‌های سنی، به‌ویژه دو گروه جوانان و سالمندان، است. نرخ بیکاری جوانان در سطح جهان نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۸م، از مجموع ۸۷ کشور، فقط ۲۷ کشور نرخ بیکاری زیر ۱۰ درصد را تجربه کرده‌اند (Wijayanti, 2018, p. 151). در ایران نیز طبق آخرین نتایج طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار در زمستان ۱۳۹۷، نرخ بیکاری جوانان ۲۰ تا ۲۴ ساله برابر ۲۹/۶ بوده که در مقایسه با مدت زمان مشابه سال قبل، روند صعودی داشته است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۷). این روند نرخ بیکاری جوانان در سطح جهان و ایران سیاست‌گذاران را واداشته تا اقداماتی را برای کاهش نرخ بیکاری این گروه سنی انجام دهند.

یکی از راه‌حل‌ها برای کاهش نرخ بیکاری و ایجاد فرصت‌های شغلی برای جوانان، سیاست‌های بازنیستگی پیش‌ازموعد است. منظور از بازنیستگی پیش‌ازموعد وضعیتی است که فرد زودتر از سن قانونی بازنیستگی، بازنیسته می‌شود. این سیاست‌ها به‌طور چشمگیری در بین کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) مانند انگلیس، آلمان و فرانسه اتخاذ شده است (Kalwij, Kapteyn & De Vos, 2010, p. 344). در ایران نیز، در چندین مورد از جمله قانون بازنیستگی پیش‌ازموعد کارکنان دولت در سال ۱۳۸۶ به تصویب رسید تا فضای اشتغال بین گروه‌های سنی به توازن برسد. فرض اصلی در این گونه سیاست‌ها این است که با بازنیستگی نیروی کار سالمندان، نیروی کار جوان جایگزین می‌شود و از این رو تعادل بین نرخ بیکاری و اشتغال این دو گروه سنی برقرار می‌گردد.

با توجه به سالمندی جمعیت و افزایش امید به زندگی، لزوم توجه به اشتغال گروه سنی سالمند نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا در شرایط سالمندی جمعیت و اعمال سیاست‌های بازنیستگی پیش‌ازموعد و خروج این افراد از نیروی کار، دو اثر بالقوه بر اقتصاد به‌جای ماند. نخست، تعداد نیروی کار به‌شکل چشمگیری کاهش می‌یابد و همان‌طور که ذکر شد، نیروی کار به عنوان نهاده اصلی تولید کمیاب می‌شود (زمان‌زاده، احسانی و گنجعلی، ۱۳۹۹). دوم، فشار مضاعفی است که به صندوق‌های بازنیستگی وارد می‌شود؛ به این دلیل که این صندوق‌ها مالیاتی را که از افراد شاغل می‌گیرند، به مستمری بازنیستگی اختصاص می‌دهند؛ لذا با افزایش خروج، این توازن برهم می‌خورد (Jousten, Lefèvre, Perelman & Pestieau, 2010, p. 6).

فارغ از دلایلی که موافقان و مخالفان طرح تغییر سن بازنیستگی طرح می‌کنند، پیش از هر موضوعی، باید این سؤال را درنظر داشت: «آیا می‌توان جانشینی یا عدم جانشینی نیروی کار در دو گروه سنی جوان و سالمند را از پیش پذیرفت؟» درواقع موافقان کاهش سن بازنیستگی جانشینی نیروی کار در دو گروه سنی جوان و سالمند را امری بدیهی می‌پنداشند و در مقابل،

مخالفان عدم جانشینی کامل این دو گروه سنی را مبنای استدلال‌های خود قرار می‌دهند.

با توجه به پیشینه معرفی شده در تحقیق، با اینکه تا کنون تحقیقات زیادی در حوزه اشتغال و بیکاری انجام شده، هیچ تحقیقی در داخل کشور تأثیر سن بازنیستگی بر اشتغال و بیکاری را بررسی نکرده است. پژوهش حاضر در پی پاسخ این سوالات است:

۱. آیا تغییر سن بازنیستگی اثری بر میزان اشتغال دو گروه سنی جوان و سالمند دارد؟

۲. درجه جانشینی نیروی کار دو گروه سنی جوان و سالمند در تابع تولید چقدر است؟

۳. درجه جانشینی نیروی کار جوان و سرمایه در تابع تولید چقدر است؟

۴. درجه جانشینی نیروی کار سالمند و سرمایه در تابع تولید چقدر است؟

۵. میزان اثرگذاری سن بازنیستگی بر منابع صندوق‌های بازنیستگی چقدر است؟

در ادامه، پیشینه تحقیق، چارچوب نظری، روش تحقیق (شامل شرح مدل و نحوه جمع‌آوری داده‌های پژوهش)، یافته‌ها و در پایان نتیجه‌گیری و پیشنهادها بیان شده است.

۲. پیشینه تحقیق

برتونی، مگی و وبر^۱ (2018) در مطالعه‌ای به بررسی اثر تغییرات سن بازنیستگی بر اشتغال جوانان پرداختند. آن‌ها براساس داده‌های دوره ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۵ م که شامل دوره‌های کاهش تولید ناچالص داخلی می‌شود، دریافتند که به‌ازای هر ۱۰۰۰ نفر افزایش اشتغال در بین نیروی کار سالمند، ۱۸۹ فرصت شغلی در بین گروه جوانان (۱۶ تا ۳۴ سال) کاهش می‌یابد؛ اما ارزیابی‌ها در دوره بلندمدت، یعنی ۱۹۹۶ تا ۲۰۱۵ م که شامل دوره‌های افزایش تولید ناچالص داخلی هم می‌شود، نشان می‌دهد که اثر منفی افزایش سن بازنیستگی بر اشتغال جوانان کوچک‌تر از سالمندان است.

ویجايانتسی (2018) در مقالهٔ خود با عنوان «نیروی کار جوان و سالمند: جانشین یا مکمل»، این موضوع را در بین کشورهای عضو انجمان کشورهای آسیای جنوب شرقی مطالعه کرده است. او از شاخص‌های کلیدی بازار کار سازمان بین‌المللی نیروی کار در دوره ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ استفاده کرده و به این نتیجه رسیده است که نیروی کار سالمند مانع پیشرفت شغلی نیروی کار جوان در مشاغل دیگر نمی‌شود و این دو گروه از نیروی کار به جای جانشین بودن، مکمل یکدیگرند.

1. Bertoni, Maggi & Weber

بوهیم^۲ (2019) به بررسی اثر اصلاحات قانون بازنشتگی بر بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ م اروپا پرداخت. طبق نتایج تحقیق او، نه فقط هیچ مبادله‌ای بین استخدام نیروی کار جوان و مسن وجود ندارد، بلکه درواقع اشتغال بیشتر برای کارگران مسن با اشتغال بیشتر برای جوانان همراه است. افزایش سن بازنشتگی دستمزد کارگران جوان را افزایش می‌دهد. همچنین کاهش سن بازنشتگی انگیزه‌های آموزش و سرمایه‌گذاری در مهارت‌های اضافی را کاهش می‌دهد و بنابراین منجر به کاهش رشد اقتصادی می‌شود.

برتونی و بورنللو^۳ (2021) رابطه سن بازنشتگی با بیکاری جوانان در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۶ م را بررسی کردند. تحلیل آن‌ها با استفاده از داده‌های نظرسنجی نیروی کار ایتالیا^۴ انجام شد. نظر به اینکه اصلاحات بازنشتگی به‌شکل افزایش حداقل سن بازنشتگی در دوره رکود اقتصادی ایتالیا از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۱ م انجام شده است، این تحقیق آثار سیاست ذکر شده را بر اشتغال جوانان ارزیابی کرد. نتایج تخمین نشان داد که برای هر ۱۰۰ کارگر ارشد محلی که از طریق اصلاحات استخدام می‌شوند، اشتغال جوانان و تازهواردان به بازار کار ۰/۸۶ درصد و ۰/۱۲ درصد کاهش و استخدام‌های نیروی کار ماهر ۲,۷۰ درصد افزایش یافته است.

جالسمن و عبدالرحمان^۵ (2021) با مرور سیاست‌ها و وضعیت کشورهای مختلف، به خصوص کشورهای عضو OECD، به ارزیابی رابطه اشتغال سالمندان و بیکاری جوانان پرداخته‌اند. به‌گفته آن‌ها، پیری جمعیت در سراسر جهان اثر منفی بر رشد تولید ناخالص داخلی کشورها خواهد گذاشت. همچنین سیستم‌های بازنشتگی با مشکلات فراوانی روبه‌رو خواهند شد. با اینکه آن‌ها افزایش عمر کاری را ضروری می‌دانند، اشاره می‌کنند که این سیاست اغلب از نظر سیاسی چالش‌برانگیز است؛ زیرا این باور وجود دارد که افزایش اشتغال برای کارگران سالمند فرصت‌های شغلی جوانان را محدود می‌کند. شواهد تجربی مورد بررسی در این تحقیق این باور را تأیید نمی‌کند و نشان می‌دهد که اشتغال سالمندان تأثیرات مثبتی بر اشتغال جوانان، رفاه کارگران مسن‌تر و اقتصاد و جوامع دارد. درواقع با ایجاد محیط نظارتی و حمایتی برای بهره‌برداری از ظرفیت‌های اقتصادی نیروی کار سالمند از طریق حذف شیوه‌های استخدامی مبتنی بر سن، ایجاد شرایط کاری انعطاف‌پذیر و فراهم کردن فرصت‌های برابر برای ارتقای مهارت و مهارت مجدد می‌توان به این رابطه مکملی کمک کرد.

2. Böheim

3. Bertoni & Brunello

4. LFS

5. Jasmin & Abdur Rahman

عاقلی‌کهن شهری و محمدغفاری (۱۳۸۹) در مقاله «نقش بازنشستگی زودهنگام در مشارکت نیروی کار سال خورده: مطالعه موردی شهر تهران» ضمن بررسی عوامل مؤثر بر اشتغال پس از بازنشستگی، تأثیر افزایش سنتوت خدمت بر اشتغال پس از بازنشستگی را آزمودند. در این مقاله، ۴۰۷ نفر از بازنشستگان شهر تهران در سال ۱۳۸۷ برای جامعه نمونه انتخاب شدند. یافته‌های آماری نشان می‌دهد که در نمونه مورد بررسی، ۵۴/۹ درصد از افراد جامعه نمونه که زودتر از موعد بازنشسته شده‌اند و ۵۲ درصد از افرادی که در موعد مقرر و یا پس از آن به بازنشستگی رسیده‌اند، در بازار کار باقی مانده‌اند. در نمونه انتخابی، ۴۵/۱ درصد از بازنشستگان پیش از موعد از بازار کار خارج شده‌اند و به‌طور کلی فقط امکان جانشینی نیروی کار در بازار کار برای این افراد وجود دارد؛ بنابراین تغییر چندانی در خروج نیروی کار سالم‌مند و جانشینی آنان صورت نمی‌گیرد.

ریاضی (۱۳۹۶) در کتاب بازار کار و سازمان تأمین/ جتماعی ایجاد فرصت‌های شغلی جدید از طریق قوانین بازنشستگی پیش از موعد را توضیح داده است. در این قوانین، جانشینی نیروی کار بدون انجام سرمایه‌گذاری لازم، سریع‌تر صورت می‌پذیرد. وی با بیان متوسط سابقه پرداخت حق بیمه بازنشستگان در مشاغل سخت و زیان‌آور (حدود ۲۳/۹ سال) و بازنشستگان نوسازی صنایع (حدود ۲۷/۱ سال) و اختلاف هریک با بازنشستگی عادی (به ترتیب ۶۱/۶ و ۹/۲ سال) میزان جانشینی نیروی کار را با تقسیم عدد ۳۰ (تعداد سنتوت مورد نیاز برای بازنشستگی فرد در شرایط عادی) بر ۶۱ و ۹/۲ (تعداد سنتوتی که افراد زودتر از موعد بازنشسته می‌شوند) به دست می‌آورد. نتایج نشان می‌دهد که به‌ازای هر ۹/۴ نفر بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان‌آور و هر ۳/۱۰ نفر بازنشستگی در قانون نوسازی صنایع، یک فرصت شغلی جدید در بازار کار ایجاد شده است. البته این اعداد با فرض جانشینی صد درصد نیروی کار بازنشسته با نیروی کار جدید است.

۳. چارچوب نظری

سالم‌مندی جمعیت از اواسط قرن بیستم به بعد، ابتدا در کشورهای توسعه‌یافته و سپس طی سال‌های اخیر، در کشورهای دیگر در حال روی دادن است. این پدیده تحت تأثیر دو عامل کاهش مستمر نرخ باروری و افزایش امید به زندگی رخ می‌دهد (**دارابی و ترابی، ۱۳۹۶، ص. ۳۳**). این موضوع با توجه به هرم سنی جمعیت و نرخ زادوولد قابل بررسی است. کاهش در نرخ باروری از یک طرف و افزایش در امید به زندگی از طرف دیگر موجب می‌شود نسبت افراد در سن کار به افراد بازنشسته کاهش یابد. در مورد ایران، سیاست‌های تشویق ازدواج در سن پایین و باروری بالا در دهه ۱۳۶۰ موجب شد نرخ کل باروری بهشت افزایش یابد، اما پس از یک دهه، نرخ باروری روند نزولی به خود گرفت. همچنین آمارهای مربوط به امید به زندگی در ایران نشان می‌دهد که به میزان

زیادی امید به زندگی افزایش یافته است. به این ترتیب، می‌توان نتیجه گرفت که جمعیت ایران در حال حرکت به سمت سالمندی است. سالمندی جمعیت چالش‌هایی را در سطح اجتماع به همراه دارد؛ از جمله این چالش‌ها تأثیرات منفی بر کارکرد و تعادل منابع و مصارف صندوق‌های بازنیستگی در ایران است. از طرفی با پیر شدن جمعیت، با درنظر گرفتن سایر تغییرات اجتماعی (برای مثال تغییرات آب‌وهایی، فناوری‌های مخرب و تغییرات سیاسی) نیاز به افزایش اشتغال افراد مسن بیش از پیش احساس می‌شود. بهمنظور رویارویی با پیامدهای ناشی از تغییرات جمعیتی، توصیه می‌شود دو دسته از اصلاحات انجام شود: نخست، اصلاحات پارامتری است که شامل تغییر سن بازنیستگی، نرخ حق بیمه‌های بازنیستگی، نرخ جایگزینی و از این قبیل می‌شود؛ دوم، اصلاحات ساختاری که به تغییر نظام تأمین اجتماعی از پرداخت جاری به اندوخته کامل و یا ترکیبی از این دو مربوط می‌شود ([راغفر و اکبریگی](#), ۱۳۹۴).

پژوهش پیش‌رو به بررسی تغییر سن بازنیستگی می‌پردازد که یکی از اصلاحات پارامتری در نظام تأمین اجتماعی به شمار می‌رود. اعمال سیاست‌های تغییر سن بازنیستگی به راحتی امکان‌پذیر نیست و دیدگاه‌های متضادی در این زمینه وجود دارد. مخالفان این سیاست بیان می‌کنند که کشور ایران با معضل بیکاری جوانان روبروست. جزئیات شاخص‌های عمده نیروی کار نشان می‌دهد از مجموع ۳,۲۱۰,۲۰۶ بیکار در سال ۱۳۹۶، ۱,۷۵۶,۱۳۵ نفر معادل ۵۴ درصد از کل جمعیت بیکار در گروه سنی ۱۵ تا ۲۹ سال قرار دارند. این آمار نشان می‌دهد ۸۴۰,۱۷۵ نفر از جمعیت بیکار کشور در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال و ۹۱۵,۹۶۰ نفر نیز در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ سال قرار دارند. براساس پیش‌بینی مرکز پژوهش‌های مجلس، در دوره ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۰ نهفقط کاهش جمعیت بیکار و کاهش نرخ بیکاری در ایران رخ نخواهد داد، بلکه روند افزایشی در آن‌ها مشاهده می‌شود. مخالفان با این استدلال، افزایش سن بازنیستگی را مانعی برای ایجاد فرصت‌های شغلی برای جوانان می‌دانند و نظرشان این است که با بازنیستگی افراد سالمند و خروج آنان از نیروی کار، شغل‌ها برای جوانان آزاد می‌شود. اعتبار این استدلال عمدتاً براساس دو فرضیه صورت می‌گیرد: ۱. نیروی کار سالمند و جوان جایگزین یکدیگرند؛ ۲. مقدار ثابت نیروی کار در اقتصاد که تحت تأثیر خروج نیروی کار سالمند قرار نمی‌گیرد، وجود دارد ([Kalwij et al., 2010, p. 345](#)). از طرفی موافقان افزایش سن بازنیستگی معتقدند که برای بالا بردن آمار اشتغال جوانان نیازی به طرح‌های بازنیستگی زودهنگام سالمندان نیست؛ بلکه جانشینی بین نیروی کار جوان و سالمند به طور طبیعی متناسب با تغییرات فناوری حاصل می‌شود.

به دلایل ذکر شده در بسیاری از موارد، ایجاد طرح‌های بازنیستگی پیش‌ازموعد (کاهش سن بازنیستگی) برپایه سیاست‌های بازار کار یعنی با توزیع اشتغال از سالمندان به جوانان

بوده است. درستی این دیدگاه نظری هیچ‌گاه مورد بررسی تجربی و آزمون قرار نگرفته است (خالوندی، دل‌انگیزان و خانزادی، ۱۳۹۹). سؤال اصلی این است که به‌ازای چند مورد بازنیستگی سالمندان یک موقعیت شغلی برای جوانان خالی می‌شود. به عبارت بهتر، درجهٔ جانشینی بین نیروی کار سالمند و جوان چقدر است؟ برخی از مطالعات تجربی نشان داده‌اند که انطباق کامل بین مشاغل اشغال شده توسط نیروی کار سالمند و جوان وجود ندارد و با بازنیستگی سالمندان نمی‌توان به همان نسبت موقعیت شغلی در دسترس جوانان قرار داد. باوجود این، این موضوع باید به صورت موردنی و با توجه به شرایط بازار کار و اقتصاد هر کشور بررسی شود.

۴. روش تحقیق

۴-۱. شرح مدل و کاربرد آن در پژوهش

در پژوهش حاضر، در سطح کلان جانشینی نیروی کار بررسی شده است. بدین منظور، روش‌ها و مدل‌های مختلفی برای تحقق اهداف پژوهش وجود دارد. روش مورد استفاده از جمله روش‌های متداول در تعیین درجهٔ جانشینی نیروی کار است. باوجود این، با توجه به محدودیت‌های موجود در داده‌های در دسترس، در این پژوهش از تابع تولید جهت برآورد کشش جانشینی استفاده شده است؛ زیرا نیازی به داده‌های قیمت نهاده ندارد. به‌منظور تحقق اهداف پژوهش، تابع کشش جانشینی ثابت آشیانه‌ای دو مرحله‌ای با سه نهاده در نظر گرفته شد (Sato, 1967). بدین منظور، در مرحلهٔ اول نهاده نیروی کار به گروه جوان و سالمند، با معادله زیر تقسیم شد:

$$L = \delta(\delta_1 L_1^{-\alpha_1} + (1 - \delta_1)) \quad (1)$$

که در آن L_1 بیانگر میزان نیروی کار جوان و L_1 نیروی کار سالمند است. L نشان‌دهنده ارزش مركب کل نیروی کار و α_1 و β_1 پارامترهای مدل است.

سپس در مرحلهٔ دوم، تابع مركب نیروی کار با سرمایه درآمیخت و ساختار آشیانه‌ای آن با سه نهاده به صورت $K(L_1, L_2)$ تعریف شد:

$$Y = \gamma \left[\delta \left(\delta_1 L_1^{-\alpha_1} + (1 - \delta_1) L_2^{-\alpha_1} \right)^{\frac{\beta_1}{\alpha_1}} + (1 - \delta) K^{-\beta_1} \right]^{-v/\beta_1} \quad (2)$$

γ بیانگر شکل تابعی و v پارامتر درجهٔ همگنی است. عموماً برآورد تابعی با داده‌های

سری زمانی به متغیرهایی نیاز دارد که تأثیر پیشرفت فناوری را نیز لحاظ کند. بدین منظور، تغییر فناوری بی‌طرف هیکس به مدل اضافه شد که در آن $e^{\lambda t}$ عامل رشد فناوری در مدل است.

$$Y = \gamma e^{\lambda t} \left[\delta (\delta_1 L_1^{-\alpha_1} + (1-\delta_1) L_2^{-\alpha_1})^{\frac{\beta_1}{\alpha_1}} + (1-\delta) K^{\beta_1} \right]^{-v/\beta_1} \quad (3)$$

با برآورد معادله ۳ و ۴، کشش جانشینی بین دو نیروی کار جوان و سالمند و هر دوی آن‌ها با سرمایه به دست می‌آید. به عبارت دیگر، کشش جانشینی دو نهاده نیروی کار جوان و موجودی سرمایه با دو نهاده نیروی کار سالمند و موجودی سرمایه برابر است. بدین منظور، دو ساختار آشیانه دیگر L_2, K و L_1, K درنظر گرفته می‌شود. معادلات این موارد به قرار زیر است:

$$Y = \gamma e^{\lambda t} \left[\delta (\delta_1 L_1^{-\alpha_2} + (1-\delta_1) K^{-\alpha_2})^{\frac{\beta_2}{\alpha_2}} + (1-\delta) L_2^{-\beta_2} \right]^{-v/\beta_2} \quad (4)$$

$$Y = \gamma e^{\lambda t} \left[\delta (\delta_1 L_2^{-\alpha_3} + (1-\delta_1) K^{-\alpha_3})^{\frac{\beta_3}{\alpha_3}} + (1-\delta) L_1^{-\beta_3} \right]^{-v/\beta_3} \quad (5)$$

که Y نشان‌دهنده تولید کل (ارزش GDP بر حسب سال پایه ۱۳۹۰)، L_1 و L_2 و K به ترتیب نیروی کار جوان (۱۰ تا ۵۴ سال)، نیروی کار سالمند (۵۵ ساله و بیشتر) و موجودی سرمایه خالص است. همچنین γ پارامتر کارایی است که تغییر فناوری و سطح کارایی را منعکس می‌کند، λ نرخ تغییر فناوری، δ و δ_1 پارامترهای توزیعی، α_i و β_i پارامترهای جانشینی هستند که به طور مستقیم کشش جانشینی ($\alpha_i, \beta_i < -1$) را تعیین می‌کنند. درنهایت v پارامتر درجه همگنی است که بازده نسبت به مقیاس را نشان می‌دهد. کشش جانشینی با استفاده از تابع فوق از طریق معادلات زیر به دست می‌آید:

$$\sigma_{\alpha_i} = 1/(1 + \alpha_i) \quad (6)$$

$$\sigma_{\beta_i} = 1/(1 + \beta_i) \quad (7)$$

معادلات فوق به ترتیب درجه کشش جانشینی یک جفت نهاده در مرحله اول و دوم هستند. اگر σ منفی باشد، دو نهاده مکمل و اگر مثبت باشد، دو نهاده جانشین یکدیگرند. نتایج برآورده σ پنج حالت دارد: ۱. اگر $\infty = \sigma$ باشد، هر دو نهاده با نسبت ثابتی جانشین کامل یکدیگرند؛ ۲. اگر $\infty < \sigma < 1$ باشد، تولید فقط و فقط با یک نهاده تولید می‌شود؛ ۳. اگر $\sigma = 1$ باشد، تابع CES به تابع کاب داگلاس تبدیل می‌شود؛ ۴. اگر $1 < \sigma < 0$ باشد، نهاده‌ها به آسانی جانشین یکدیگر نمی‌شوند؛ ۵. اگر $0 = \sigma$ باشد، هیچ جانشینی بین نهاده‌ها وجود ندارد. توابع تولید CES آشیانه‌ای با روش برآورده غیرخطی تخمین زده می‌شود.

۴. داده‌های پژوهش و روش جمع‌آوری آن‌ها

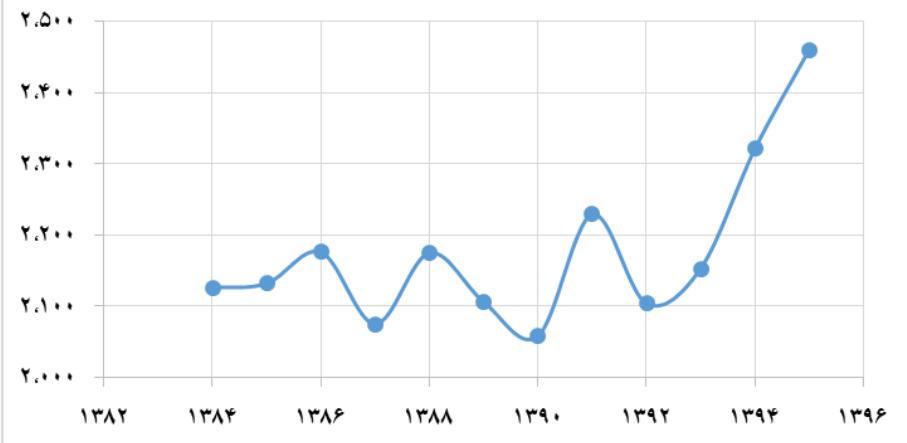
به منظور برآورده مدل پژوهش، از داده‌های تولید ناخالص داخلی، جمعیت شاغل جوان، جمعیت شاغل سالمند و موجودی سرمایه استفاده می‌شود. بطبق حسابهای ملی فصلی که از بانک مرکزی منتشر شده، تولید ناخالص داخلی و تشکیل سرمایه به قیمت ثابت سال ۱۳۷۶ و ۱۳۹۰ موجود است. جهت استفاده از یک سال پایه، سال مشترک بین دو مجموعه داده انتخاب و براساس آن، تغییر سال پایه برای مابقی داده‌ها انجام می‌شود. در این پژوهش، از داده‌های سال پایه ۱۳۹۰ استفاده شده است. داده مربوط به موجودی سرمایه با استفاده از موجودی سرمایه سالیانه و میزان تشکیل سرمایه هر فصل به دست می‌آید. همچنین داده‌های جمعیت شاغل جوان و سالمند فصلی به صورت رسمی از طریق مرکز آمار انتشار نمی‌یابد؛ اما بنابر طرح آمارگیری نیروی کار که از سال ۱۳۸۴ منتشر شده، نرخ اشتغال به تفکیک گروههای سنی و به صورت فصلی منتشر می‌شود. لذا با استفاده از نرخ اشتغال، جمعیت شاغل گروه سنی ۱۰ تا ۵۴ سال و گروه سنی ۵۵ سال و بیشتر به صورت فصلی محاسبه گردید و به ترتیب به عنوان جمعیت شاغل جوان و سالمند در نظر گرفته شد. داده‌های مربوط به تعداد بازنیستگان نیز از گزارش‌های جامع مستمری تأمین اجتماعی جمع‌آوری شد.

۵. یافته‌های تحقیق (نتایج تجربی)

۵.۱. حقایق آشکارشده

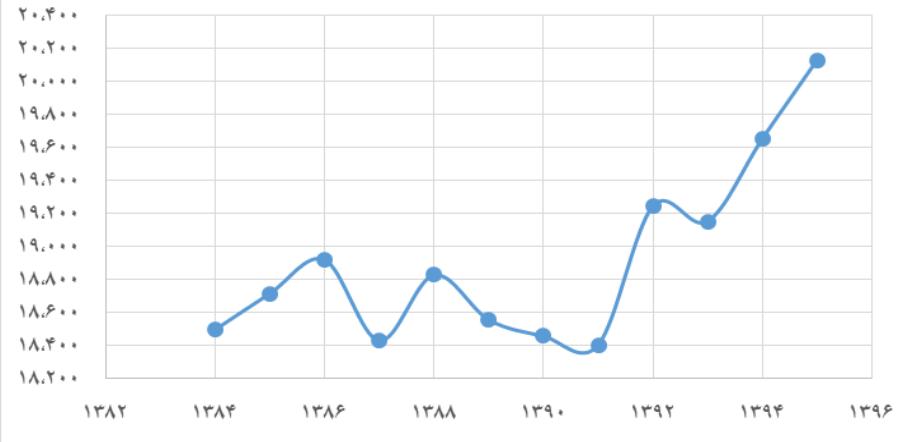
بررسی روندهای زمانی جمعیت شاغل دو گروه سنی نشان می‌دهد که در هر سالی که جمعیت شاغل سالمند روند کاهشی داشته، جمعیت شاغل جوان نیز همان روند نزولی را تجربه کرده است. این بدان معناست که عواملی که در بازار کار بر جمعیت شاغل سالمند مؤثر بوده، جمعیت شاغل جوان را نیز تحت تأثیر قرار داده است. نتایج در نمودار زیر آمده است.

جمعیت شاغل ۵۵ ساله و بیشتر

شکل ۱. روند جمعیت شاغل ۵۵ سال و بیشتر (۱۰۰۰ نفر)

جمعیت شاغل ۱۰ تا ۵۵ ساله

شکل ۲. روند جمعیت شاغل ۱۰ تا ۵۵ سال (۱۰۰۰ نفر)

تعداد پرونده افراد بازنشسته تا پایان سال ۱۳۹۷، ۱،۹۵۶,۰۴۱ نفر بوده است. به منظور بررسی ارتباط اشتغال افراد جوان با بازنشستگی سالمندان، میزان افزایش اشتغال گروه جوان با میزان افزایش بازنشستگی در طی دوره بررسی شد. در سال ۱۳۸۵، ۲۱۶,۸۶۸ نفر به جمعیت شاغل جوان اضافه شده که در این سال، فقط ۵۶,۱۴۴ نفر بازنشسته شده‌اند. این بدان معناست که در این سال بیشتر از تعداد افراد بازنشسته، فرصت شغلی برای گروه سنی جوان ایجاد شده است. این موضوع در سال ۱۳۹۳ رابطه معکوس را نشان می‌دهد. در این سال، ۱۵۵,۰۲۶ نفر بازنشسته شده‌اند، درحالی که میزان جمعیت شاغل جوان ۹۱,۲۳۱ نفر ۹۱۲۳۱ نفر کاهش یافته است. در سال ۱۳۹۷، تعداد افراد بازنشسته به میزان بیشتری افزایش یافته و به ۱۸۲,۹۴۷ نفر رسیده و فقط ۴۶۹,۹۶۷ نفر به جمعیت شاغل اضافه شده است. بنابراین افزایش تعداد افراد بازنشسته لزوماً منجر به افزایش جمعیت شاغل نمی‌شود. این آمار در جدول زیر آمده است.

جدول ۱. سری زمانی تغییرات جمعیت شاغل و تعداد بازنشستگان طی دوره ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۷

سال	تغییرات جمعیت شاغل ۵۵-۱۰ سال	تعداد کل بازنشستگی
۱۳۸۵	۲۱۶,۸۶۸	۵۶,۱۴۴
۱۳۸۶	۲۰۶,۴۰۳	۷۴,۱۶۳
۱۳۸۷	-۴۹۰,۹۷۱	۶۶,۷۰۲
۱۳۸۸	۴۰۰,۹۱۰	۸۹,۴۶۲
۱۳۸۹	-۲۷۵,۷۳۹	۸۳,۰۸۴
۱۳۹۰	-۹۸,۲۰۷	۷۴,۷۹۳
۱۳۹۱	-۵۲,۸۴۱	۱۰۳,۸۰۰
۱۳۹۲	۸۴۲,۹۰۰	۶۴,۱۶۳
۱۳۹۳	-۹۱,۲۳۱	۱۵۵,۰۲۶
۱۳۹۴	۵۰۰,۹۷۲	۹۱,۶۵۵
۱۳۹۵	۴۷۵,۶۱۷	۱۴۴,۹۹۸
۱۳۹۶	۶۶۳,۱۶۴	۱۳۹,۵۱۳
۱۳۹۷	۴۶۹,۹۶۷	۱۸۲,۹۴۷

(منبع: یافته‌های پژوهش)

همان‌طور که توضیح داده شد، رابطه مشخصی بین جمعیت شاغل و میزان بازنشستگی سالمندان و درنتیجه جانشینی آنان به دست نیامده است. روندهای زمانی حاکی از ارتباط مثبت و منفی بین این دو است. بدین منظور، در بخش بعدی با استفاده از رگرسیون غیرخطی و برآورد تابع تولید کشش جانشینی ثابت، برآورده بهتری از میزان جانشینی دو گروه سنی حاصل شده است.

۲-۵. نتایج برآورد مدل

روش معمول در برآورد پارامترهای غیرخطی تابع کشش جانشینی ثابت، استفاده از حداقل مربعات غیرخطی^۱ است. در مواردی که نمی‌توان از طریق روش حداقل مربعات معمولی به برآورد لازم دست یافت، می‌توان از روش‌های جایگزین استفاده کرد. این روش‌ها شامل الگوریتم‌های بهینه‌سازی مبتنی بر شیب^۲، الگوریتم‌های بهینه‌سازی سرتاسری^۳ و پارامترهای مقیدشده^۴ است. در این پژوهش، با توجه به نتایج، از روش الگوریتم‌های بهینه‌سازی مبتنی بر شیب استفاده می‌شود. در ادامه این روش به‌طور خلاصه شرح داده شده است.

در ابتدا استفاده از الگوریتم لونبرگ - مارکوارت^۵ به منظور برآورد پارامترهای تابع کشش جانشینی ثابت به وسیلهٔ حداقل مربعات معمولی غیرخطی رایج بود. این الگوریتم تکرارشونده^۶ یک درون‌یابی بهینه بین تقریب مرتبه اول تیلور (روش گاووس - نیوتون) و روش شیب نزولی (روش شیب) انجام می‌دهد. با ترکیب این دو الگوریتم غیرخطی، احتمال هم‌گرایی با کاهش نقاط ضعف دو روش افزایش می‌یابد (Moré, 1978). با این حال، الگوریتم لونبرگ - مارکوارت در برآورد کشش جانشینی ضعیف عمل می‌کند؛ بدین معنا که کشش جانشینی برآورده شده به‌سمت بی‌نهایت، واحد یا صفر متمايل است. یکی دیگر از الگوریتم‌های بهینه‌سازی مبتنی بر شیب، روش شیب‌های مزدوج^۷ ارائه شده توسط فلتچر و ریوز^۸ (1964) است. این روش تکرارشونده بیشتر برای مسائل بهینه‌سازی با پارامترهای بسیار و ماتریس هشین بزرگ و احتمالاً پراکنده کاربرد دارد؛ زیرا این الگوریتم به ذخیره و یا معکوس ماتریس هشین نیازی ندارد. با توجه به اینکه تابع کشش جانشینی ثابت پارامتر زیادی ندارد، کمتر از این روش استفاده می‌شود.

-
- 6. Non-linear least-squares
 - 7. Gradient-based optimisation algorithms
 - 8. Global optimisation algorithms
 - 9. Constraint parameters
 - 10. Levenberg-Marquardt algorithm
 - 11. Iterative algorithm
 - 12. Conjugate Gradients
 - 13. Fletcher & Reeves

الگوریتم نیوتن^{۱۴} روش دیگری است که با آن می‌توان تابع کشش جانشینی ثابت را برآورد کرد. این الگوریتم از مشتقات مرتبه اول و دوم تابع هدف برای تعیین جهت بردار انتقال و جستجو براي نقطه ثابت تا زمانی که شبی تقريباً صفر شود، استفاده می‌کند. در نهايit الگوریتم برويدن - فلتچر - گلدفارب - شانو^{۱۵} هم از آن دسته الگوريتم‌هاي مبتنی بر شبی است. اين الگوریتم نيز از مشتقات مرتبه اول و دوم استفاده می‌کند و به دنبال نقطه ثابت تابع هدف است تا تقريباً شبی را صفر کند (Henningsen & Henningsen, 2012).

با استفاده از روش‌های غيرخطی معرفی شده و نرم‌افزار R، معادلات ۴، ۳ و ۵ برآورد می‌شود. با توجه به اينکه به كمک روش‌های مختلف معادلات برآورد شده، ابتدا ضرایب تابع تولید گزارش و صحت تابع تولید بررسی گردیده و سپس کشش جانشینی تحلیل شده است. جداول ۲، ۳ و ۴ نتایج حاصل از برآورد معادلات ۴، ۳ و ۵ را نشان می‌دهد.

جدول ۲. برآورد معادله ۳ با استفاده از الگوريتم‌های Newton، BFGS، CG، LM و BFGS

الگوريتم لونبرگ - مارکوارت (LM)					
احتمال	آماره t	انحراف معیار	مقدار	ضرایب	
۰/۰۳	۲/۱۰	۰/۰۷	۰/۱۵	Y	
۰/۰۰	۴/۵۸	۰/۱۶	۰/۷۵	λ	
۰/۰۲	۲/۳۴	۰/۲۵	۰/۵۸	δ_1	
۰/۰۱	۲/۷۵	۰/۱۵	۰/۴۲	δ	
۰/۰۵	۲/۰۱	۰/۴۲	۰/۸۵	α	
۰/۰۴	۲/۲۲	۱/۳۵	۳	β	
۰/۰۱	۳/۸۴	۰/۲۷	۱/۰۵	ψ	

الگوریتم شیب‌های مزدوج (CG)

احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۳	۲/۰۸	۰/۰۹	۰/۱۹	γ
۰/۰۰	۴/۹۶	۰/۱۷	۰/۸۵	λ
۰/۰۲	۲/۲۵	۰/۲۷	۰/۶۱	δ۱
۰/۰۱	۲/۸۰	۰/۱۴	۰/۳۹	δ
۰/۱۰	۱/۲۰	۰/۹۰	۱/۰۸	α
۰/۰۸	۱/۳۹	۲/۸۳	۳/۹۴	β
۰/۰۱	۳/۹۶	۰/۲۵	۰/۹۸	υ

الگوریتم برویدن – فلتچر – گلدفارب – شانو (BFGS)

احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۳	۲/۰۸	۰/۰۷	۰/۱۵	γ
۰/۰۰	۴/۹۶	۰/۱۵	۰/۷۶	λ
۰/۰۲	۲/۲۵	۰/۲۴	۰/۵۵	δ۱
۰/۰۱	۲/۸۰	۰/۱۶	۰/۴۵	δ
۰/۰۴	۲/۰۵	۰/۶۲	۱/۲۷	α
۰/۰۴	۲/۱۵	۰/۶۲	۱/۳۳	β
۰/۰۱	۳/۹۶	۰/۲۵	۰/۹۷	υ

الگوریتم نیوتن (Newton)

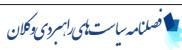
احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۳	۲/۰۸	۰/۱۰	۰/۲۰	γ
۰/۰۰	۴/۹۶	۰/۱۶	۰/۸۰	λ
۰/۰۲	۲/۲۵	۰/۲۷	۰/۶۰	δ۱
۰/۰۱	۲/۸۰	۰/۱۵	۰/۴۰	δ
۰/۰۳	۲/۰۶	۰/۶۷	۱/۳۸	α
۰/۰۵	۱/۹۸	۱/۰۲	۲/۰۳	β
۰/۰۱	۳/۹۶	۰/۲۶	۱/۰۲	υ

جدول ۳. برآورد معادله ۴ با استفاده از الگوریتم‌های Newton و BFGS، CG، LM

الگوریتم لونبرگ - مارکوارت (LM)					
احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب	
۰/۰۴	۲/۱۵	۰/۰۷	۰/۱۶	γ	
۰/۰۲	۳/۹۶	۰/۰۳	۰/۱۲	λ	
۰/۰۳	۲/۵۲	۰/۱۳	۰/۳۴	δ ₁	
۰/۰۳	۲/۶۴	۰/۲۵	۰/۶۶	δ	
۰/۰۳	۲/۶۰	۰/۴۷	۱/۲۲	α	
۰/۰۲	۲/۸۹	۰/۳۵	۱	β	
۰/۰۲	۲/۹۶	۰/۳۴	۱/۰۱	υ	
الگوریتم شیب‌های مزدوج (CG)					
احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب	
۰/۰۴	۲/۱۶	۰/۰۵	۰/۱۰	γ	
۰/۰۳	۳/۶۴	۰/۰۳	۰/۱۲	λ	
۰/۰۳	۳/۵۲	۰/۱۳	۰/۴۴	δ ₁	
۰/۰۴	۲/۳۳	۰/۲۴	۰/۰۵۶	δ	
۰/۰۴	۲/۰۶	۰/۶۷	۱/۳۸	α	
۰/۰۴	۲/۰۸	۰/۵۶	۱/۱۷	β	
۰/۰۲	۳/۶۹	۰/۳۸	۱/۰۱	υ	
الگوریتم برویدن - فلتچر - گلدفارب - شانو (BFGS)					
احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب	
۰/۰۲	۳/۵۱	۰/۰۲	۰/۰۸	γ	
۰/۰۲	۳/۹۶	۰/۰۱	۰/۰۵	λ	
۰/۰۱	۴/۴۰	۰/۱۰	۰/۴۳	δ ₁	
۰/۰۴	۲/۶۴	۰/۲۲	۰/۰۵۷	δ	
۰/۰۳	۳/۰۶	۰/۵۸	۱/۷۷	α	
۰/۰۴	۲/۸۹	۰/۳۷	۱/۰۸	β	
۰/۰۲	۳/۹۶	۰/۲۵	۰/۹۸	υ	

الگوریتم نیوتن (Newton)

احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۴	۲/۱۵	۰/۰۶	۰/۱۴	γ
۰/۰۲	۳/۹۶	۰/۰۳	۰/۱۲	λ
۰/۰۳	۲/۵۲	۰/۱۸	۰/۴۵	δ_1
۰/۰۳	۲/۶۴	۰/۲۱	۰/۵۵	δ
۰/۰۳	۲/۶۰	۰/۴۰	۱/۰۳	α
۰/۰۲	۲/۸۹	۰/۴۲	۱/۲۲	β
۰/۰۲	۲/۹۶	۰/۳۴	۱/۰۱	υ

(منبع: یافته‌های پژوهش)

جدول ۴. برآورد معادله ۵ با استفاده از الگوریتم‌های Newton، BFGS، CG، LM و مارکوارت (LM)

الگوریتم لونبرگ - مارکوارت (LM)

احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۳	۲/۲۵	۰/۲۰	۰/۴۶	γ
۰/۰۲	۳/۵۶	۰/۰۶	۰/۲۱	λ
۰/۰۳	۲/۵۲	۰/۱۹	۰/۴۸	δ_1
۰/۰۲	۳/۴۲	۰/۱۵	۰/۵۲	δ
۰/۰۱	۴/۷۵	۰/۰۲	۰/۱۱	α
۰/۰۳	۲/۸۹	۰/۱۵	۰/۴۳	β
۰/۰۲	۳/۶۹	۰/۲۵	۰/۹۱	υ

الگوریتم شبیه‌های مزدوج (CG)

احتمال	t آماره	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۵	۲/۰۵	۰/۲۱	۰/۴۴	γ
۰/۰۳	۳/۳۶	۰/۱۰	۰/۳۵	λ

۰/۰۷	۱/۲۵	۰/۳۷	۰/۴۶	δ_1
۰/۰۳	۳/۳۴	۰/۱۶	۰/۵۴	δ
۰/۰۲	۴/۶۰	۰/۰۵	۰/۲۵	α
۰/۰۰	۵/۸۹	۰/۰۴	۰/۲۵	β
۰/۰۳	۳/۶۹	۰/۲۶	۰/۹۵	ψ

الگوریتم برویدن - فلتچر - گلدفارب - شانو (BFGS)

احتمال	آماره t	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۳	۳/۴۵	۰/۱۱	۰/۳۹	γ
۰/۰۳	۳/۴۶	۱/۴۴	۰/۰۵	λ
۰/۰۷	۱/۶۲	۰/۴۱	۰/۶۶	δ_1
۰/۰۴	۲/۷۴	۰/۱۲	۰/۳۴	δ
۰/۰۲	۴/۸۲	۰/۰۴	۰/۱۷	α
۰/۰۳	۳/۸۹	۰/۱۲	۰/۴۷	β
۰/۰۴	۲/۶۶	۰/۳۴	۰/۹۱	ψ

الگوریتم نیوتون (Newton)

احتمال	آماره t	انحراف معیار	مقدار	ضرایب
۰/۰۴	۲/۴۵	۰/۱۶	۰/۳۹	γ
۰/۰۳	۳/۳۶	۰/۰۱	۰/۰۵	λ
۰/۰۷	۱/۵۲	۰/۴۳	۰/۶۶	δ_1
۰/۰۴	۲/۳۴	۰/۱۵	۰/۳۴	δ
۰/۰۲	۴/۶۰	۰/۰۴	۰/۱۷	α
۰/۰۰	۵/۸۹	۰/۰۸	۰/۴۷	β
۰/۰۳	۳/۹۶	۰/۲۳	۰/۹۱	ψ

با توجه به نتایج، کشش‌های جانشینی هر چهار روش بررسی شده است. برآورد حاصل از **معادله ۳** نشان می‌دهد کشش جانشینی بین دو نیروی کار سالمند و جوان شاغل بین ۰/۴۲ تا ۰/۵۴ است. در صورت اعمال سیاست سن بازنشستگی جهت ایجاد فرصت‌های سغلی برای گروه‌های سنی جوان تر، ۰/۴۲ تا ۰/۵۴ درصد احتمال جانشینی وجود دارد. در مورد جانشینی دو گروه سنی نیروی کار با سرمایه نیز، برآورد حاکی از این است که امکان جانشینی بین ۰/۲۵ تا ۰/۳۳ درصد وجود دارد. لذا می‌توان نتیجه گرفت جانشینی نهاده‌ها در ایران به سختی صورت می‌گیرد. نتایج برآورد **معادله ۳** در جدول زیر آمده است.

جدول ۵. نتایج برآورد معادله ۳

روش	(L1, L2)	احتمال	(L1, L2), K	احتمال	ضریب تعیین مدل	کشش‌های جانشینی
CG	۰/۴۸	۰/۰۴	۰/۳۴	۰/۰۷	۰/۸۰	
BFGS	۰/۴۴	۰/۰۵	۰/۳۰	۰/۰۸	۰/۸۰	
LM	۰/۵۴	۰/۰۷	۰/۲۵	۰/۰۵	۰/۸۲	
NEWTON	۰/۴۲	۰/۰۳	۰/۳۳	۰/۰۵	۰/۸۳	

(منبع: یافته‌های پژوهش)

برآورد **معادلات ۴ و ۵** این امکان را فراهم می‌کند که جانشینی هریک از نیروی کار سالمند و جوان با سرمایه سنجیده شود. اهمیت این برآورد در این است که اگر سیاست کاهش سن بازنشستگی اعمال شود و جانشینی بین نیروی کار خنده‌دار، چقدر امکان جانشینی با سرمایه امکان پذیر است. نتایج برآورد **معادله ۴** حاکی از این است که بین نیروی کار جوان و سرمایه از ۰/۳۳ تا ۰/۴۵ درصد امکان جانشینی وجود دارد، در حالی که نتایج برآورد **معادله ۵** نشان می‌دهد ۰/۸۵ تا ۰/۹۰ درصد از نیروی کار سالمند قابلیت جانشینی با سرمایه را دارد. نتایج برآورد این معادلات در **جدول ۶ و ۷** نشان داده شده است.

جدول ۶. نتایج برآورد معادله ۴

روش	(L1, K)	احتمال	(L ₁ , K), L ₂	احتمال	ضریب تعیین مدل	کشش‌های جانشینی
CG	۰/۴۲	۰/۰۹	۰/۴۶	۰/۱۰	۰/۸۰	
BFGS	۰/۳۶	۰/۱۰	۰/۴۸	۰/۰۷	۰/۸۰	
LM	۰/۴۵	۰/۰۵	۰/۵۰	۰/۰۵	۰/۸۰	
NEWTON	۰/۳۳	۰/۰۵	۰/۴۵	۰/۰۵	۰/۸۰	

(منبع: یافته‌های پژوهش)

جدول ۷. نتایج برآورد معادله ۵

روش	(L2, K)	احتمال	(L2, K), L1	احتمال	ضریب تعیین مدل	کشن‌های جانشینی
CG	۰/۸۰	۰/۱۰	۰/۸۰	۰/۱۰	۰/۶۳	
BFGS	۰/۸۴	۰/۰۹	۰/۷۳	۰/۰۶	۰/۶۳	
LM	۰/۹۰	۰/۰۸	۰/۷۰	۰/۰۷	۰/۶۵	
NEWTON	۰/۸۵	۰/۰۲	۰/۶۸	۰/۰۴	۰/۶۵	

فصلنامه سیاست‌های راهبردی و کلان

(منبع: یافته‌های پژوهش)

با توجه به نتایج بدست آمده به سؤالات پژوهش پاسخ داده می‌شود. میزان درجه جانشینی نیروی کار جوان و سالمند، نیروی کار جوان و سرمایه و نیروی کار سالمند و سرمایه به ترتیب برابر با ۴۲ تا ۵۴ درصد، ۳۳ تا ۴۵ درصد و ۸۵ تا ۹۰ درصد است. این بدان معناست که اعمال سیاست کاهش سن بازنیستگی بهمنظور ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتر برای گروه‌های سنی جوان تر به اندازه کافی کار نخواهد بود؛ زیرا میزان جانشینی نیروی کار سالمند و جوان به طور متوسط فقط ۴۸ درصد بوده و از طرف دیگر حتی امکان جانشینی نیروی کار سالمند با سرمایه بیشتر است. همچنین با توجه به اینکه صندوق‌های بازنیستگی در ایران مبتنی بر سیستم پرداخت جاری است، با کاهش سن بازنیستگی، در هر ۱۰۰ نفر به طور متوسط فقط ۴۸ نفر امکان جانشینی وجود دارد و این بدان معناست که نه فقط درآمد حق بیمه حاصل از ۵۲ نفر، از منابع درآمدی صندوق کم می‌شود، بلکه مصارف صندوق جهت پرداخت مستمری‌های بازنیستگی این افراد نیز افزایش می‌یابد. درنتیجه این اقدام پایداری مالی صندوق‌های بازنیستگی با مسئله جدی روبرو خواهد شد. درنهایت با توجه به هدف اصلی پژوهش باید گفت تغییر سن بازنیستگی تأثیر چشمگیری بر اشتغال دو گروه سنی جوان و سالمند نخواهد گذاشت.

۶. نتیجه‌گیری

اشتغال یکی از مسئله‌های اصلی جامعه است. راهکارهای مختلفی برای ایجاد اشتغال ارائه می‌شود که کاهش سن بازنیستگی یکی از آن‌هاست. هدف از این اقدام کاهش اشتغال گروه‌های سنی بالای ۵۵ سال و ایجاد فرصت‌های اشتغال برای گروه‌های سنی زیر ۵۵ سال است. در این پژوهش، ابتدا روابط متقابل بازار کار و تأمین اجتماعی بررسی و نحوه اثرگذاری هریک تعیین شد. بازار کار به سبب میزان اشتغالی که در آن جریان است، بر منابع و مصارف تأمین اجتماعی تأثیر می‌گذارد و تأمین اجتماعی به سبب قوانینی که

بر وضع بازار وضع می‌کند، بر بازار کار اثر می‌گذارد. یکی از قوانین اثربخش تأمین اجتماعی بر بازار کار، قوانین مربوط به بازنشستگی است. سیاست‌گذاران در مواردی از این قوانین برای ایجاد اشتغال (مانند قوانین بازنشستگی پیش از موعد و نوسازی صنایع) استفاده کرده‌اند. سؤال اصلی پژوهش این است که آیا جانشینی کاملی بین گروه‌های سنی وجود دارد که با تغییر سن بازنشستگی بتوان ایجاد اشتغال کرد. برای پاسخ به این سؤال جانشینی نیروی کار از دیدگاه نظری و تجربیات کشورها بررسی شد. از دیدگاه نظری، نیروی کار به دلیل تفاوتی که در بهره‌وری، تجربه، توانایی‌های شناختی و... دارد، جانشینی کامل را رقم نمی‌زند. همچنین تغییرات فناوری بر جانشینی گروه‌های سنی اثر می‌گذارد؛ به طوری که افزایش فناوری درجه جانشینی را کم می‌کند. بررسی تجربیات کشورها نشان می‌دهد که کشورها در هر مقطعی سیاستی را اجرا کرده‌اند؛ اما آن دسته از سیاست‌هایی که به منظور کاهش اشتغال سالم‌دان از طریق بازنشستگی اعمال شده، نه فقط میزان اشتغال جوانان را تحت تأثیر قرار نداده، بلکه پایداری مالی نظام‌های تأمین اجتماعی را نیز با مشکلاتی روبرو کرده است. لذا بعد از مقطعی کوتاه سیاستی دیگر جایگزین سیاست قبلی شده است. بعضی از کشورها نیز از ابتدا سیاست‌های بازار کار فعال را دنبال کرده‌اند. این گونه سیاست‌ها برای هر گروه سنی مسائل مربوط به خودشان را در نظر می‌گیرد و مطابق آن اقداماتی را انجام می‌دهد. به دلیل تأکید ادبیات پژوهش بر فشاری که سیاست کاهش سن بازنشستگی به منظور ایجاد اشتغال بر سیستم تأمین اجتماعی کشورها وارد می‌کند، در مطالعه حاضر نیز به عنوان هدف فرعی این موضوع بررسی شد. نظام تأمین اجتماعی در ایران براساس حقوق تعریف شده است که تأمین مالی آن به صورت پرداخت جاری انجام می‌شود. چنانچه جانشینی کاملی بین گروه‌های سنی در بازار کار برقرار نباشد، کاهش سنی بازنشستگی میزان درآمد صندوق‌های بازنشستگی را کاهش و در مقابل میزان مصارف را افزایش می‌دهد.

در این پژوهش، از روش تابع تولید با کشش جانشینی ثابت استفاده شده است. به طور خاص تابع کشش جانشینی‌ای در نظر گرفته می‌شود که امکان ورود سه نهاده نیروی کار جوان (۱۰-۵۵ سال)، نیروی کار سالم‌دان (۵۵ سال و بیشتر) و سرمایه فراهم شود. به منظور برآورد معادلات مربوطه، از الگوریتم‌های مبتنی بر شبی و نرم‌افزار R استفاده شد. طبق نتایج، میزان جانشینی نیروی کار جوان و سالم‌دان ۴۲ درصد بوده که جانشینی کم این دو گروه سنی را در بازار کار ایران نشان می‌دهد. با اعمال سیاست کاهش سن بازنشستگی، از هر ۱۰۰ نفر بازنشسته، ۴۲ نفر شاغل جدید جایگزین خواهد شد. این جانشینی ناقص به دلایلی همچون سطح مهارت، تغییر فناوری، تفاوت در توانایی‌های شناختی، میزان تجربه و... بر می‌گردد. همچنین میزان کم جانشینی پایداری مالی نظام تأمین اجتماعی را با توجه به توضیحات داده شده با مشکلاتی روبرو خواهد کرد.

۷. پیشنهادهای سیاستی

با توجه به نتایج پژوهش سیاست‌های زیر پیشنهاد می‌شود:

پیشنهادها و راهکارهای سیاستی این پژوهش در دو حوزه ارائه می‌شود. در ابتدا پیشنهاد می‌شود متولیان امر تأمین اجتماعی داده‌های بهتری را از افراد بيمه‌شده ارائه دهند. از آنجا که بررسی سیاست‌ها در حوزه تأمین اجتماعی نیازمند تأمین داده‌های منفرد سنی است، امید است که این امر محقق شود. در پژوهش حاضر بهدلیل نبود برخی از داده‌ها، امکان بررسی کامل موضوع محقق نشد.

با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود سیاست‌گذاران با توجه به ویژگی‌های هر گروه سنی اقدام کنند. از نیروی کار جوان بهدلیل دارا بودن دانش، در مشاغل دانشبنیان استفاده کنند و در مقابل از تجربه نیروی کار سالم‌مند بهره گیرند.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی

این مقاله حامی مالی ندارد.

مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان در آماده‌سازی این مقاله مشارکت کرده‌اند.

تعارض منافع

بنابه اظهار نویسندگان، در این مقاله هیچ‌گونه تعارض منافعی وجود ندارد.

تعهد کپیرایت

طبق تعهد نویسندگان، حق کپیرایت (CC) رعایت شده است.

References

- Agheli Kohneshahri, L., & Mohammadghafari, H. (2010). The role of early retirement on the contribution of the aged labor; the case study of Tehran. *Mofid Letter*, 18(78), 125-148. (Persian)
- Darabi, S., & Torabi, F. (2017). Analyzing and comparing the population aging in Asian and European countries between 1950 and 2015. *Salmand*, 12(1), 30-43. (Persian)
- Khalvandi, Z., Delangizan, S., & Khanzadi, A. (2020). The technological elements and the rise of employment in Iran: the case of manufacturing industries. *Economy and Modelling*, 11(1), 1-28. (Persian)
- Raghfar, H., & Akbarbeigi, S. (2015). The effect of change in replacement rate of the retirement account of social welfare organization on current capital, labor supply, and saving. *Journal of Economic Research and Policies*, 23(75), 45-74. (Persian)
- Research Center of Parliament. (2017). *Early retirement law for the governmental staff*. Enactments of the Parliament. (Persian)
- Riazi, M. (2017). *Labor market and social welfare organization: analyzing the role and status of social welfare organization in the labor market*. Tehran: The Higher Institute of Research in Social Welfare. (Persian)
- Statistical Center of Iran. (2018). *A report on the statistics of labor force in Iran*. (Persian)
- Zamanzadeh, A., Ehsani, M., & Ganjali, M. (2020). Analyzing the effectiveness of financial and monetary policies on the duration of unemployment in industrial countries. *Economy and Modelling*, 11(3), 195-225. (Persian)
- Bertoni, M., & Brunello, G. (2021). Does a higher retirement age reduce youth employment?. *Economic Policy*, 36(106), 325-372.
- Bertoni, M., Maggi, S., & Weber, G. (2018). Work, retirement, and muscle strength loss in old age. *Health Economics*, 27(1), 115-128.
- Böheim, R. N. (2019). The effect of early retirement schemes on youth employment. *IZA World of Labor*.
- Fletcher, R., & Reeves, C. M. (1964). Function minimization by conjugate gradients. *The Computer Journal*, 7(2), 149-154.
- Henningsen, A., & Henningsen, G. (2012). On estimation of the CES production function—Revisited. *Economics Letters*, 115(1), 67-69.

- Jasmin, A. F., & Abdur Rahman, A. (2021). Does Elderly Employment Reduce Job Opportunities for Youth?
- Jousten, A., Lefèvre, M., Perelman, S., & Pestieau, P. (2010). The effects of early retirement on youth unemployment: The case of Belgium. In *Social security programs and retirement around the world: The relationship to youth employment* (pp. 47-76). University of Chicago Press.
- Kalwij, A., Kapteyn, A., & De Vos, K. (2010). Retirement of older workers and employment of the young. *De Economist*, 158(4), 341-359.
- Moré, J. J. (1978). The Levenberg-Marquardt algorithm: implementation and theory. In *Numerical analysis* (pp. 105-116). Springer, Berlin, Heidelberg.
- Sato, K. (1967). A two-level constant-elasticity-of-substitution production function. *The Review of Economic Studies*, 34(2), 201-218.
- Statistical Center of Iran. (2020). Results of the labor force census 2018.
- Wijayanti, F. (2018). Younger vs. older workers in ASEAN countries: substitutes or complements?. *R-Economy*, 4(4), 151-157.